

MIRALL TRENCAT

Mercè Rodoreda

“

Escric perquè m'agrada escriure. Si no em semblés exagerat diria que escric per agradar-me a mi

Jo diria que l'exili, viatge obligat, desfà l'ànima, li pren tot l'orgull

Quan ens mirem no veiem com som, ens veiem com érem

A mi la veritat sempre m'ha temptat de mala manera

”

**Mercè Rodoreda
(Barcelona, 1908 - Girona 1983)**

És l'escriptora més influent de la literatura catalana contemporània. Filla única d'una família amb interessos artístics i literaris es va educar a casa. Es va casar amb el seu oncle, el matrimoni va fracassar i Rodoreda es va exiliar el 1939 abandonant espòs i fill. Allà comença una relació amb l'intel·lectual Armand Obiols que va durar fins a la mort d'ell. Va viure a Bordeus, París i Ginebra. Als anys setanta retorna a Catalunya i s'instal·la a Romanyà de la Selva on viu fins a la seva mort.

Escriu des de ben jove poesia i teatre, però sobretot contes i novel·la, gèneres que mai abandonarà. El 1938 guanya el Premi Creixells per Aloma. A l'exili escriu bona part de la seva obra més coneguda alhora que fa de traductora per la Unesco. Els anys seixanta coneix l'editor Joan Sales i la seva obra comença a ser publicada i reconeguda a Catalunya. El 1980 guanya el "Premi d'Honor de les Lletres Catalanes". Ha estat traduïda a més de trenta llengües.

Mirall trencat

Mirall trencat, publicada l'any 1974, és una novel·la de maduresa que juntament amb *La plaça del diamant* és la més important de Rodoreda. Explica la història de les tres generacions d'una família que habita una torre esplèndida de Sant Gervasi. Amb elements del fulletó i de la novel·la sentimental, la novel·la es recolza en un personatge femení de gran atractiu, Teresa Goday de Valldaura. També destaca pel seu relleu i penetració el triangle infantil, poètic i alhora terrible que representa l'inici de la decadència familiar que acabarà amb la guerra civil. A la novel·la es tipifica amb molt encert la vida de l'alta burgesia barcelonina, en un moment de particular esplendor, i ens en dona una imatge refinada i alhora penetrant. Però, també incorpora personatges més populars: el servei, amb un particular encert pel que fa a Armanda, la cuinera.

És una obra de gran complexitat, pels nombrosos personatges i pel temps abraçat (dividida en tres parts i precedida d'un pròleg de gran interès), que fa necessària la presència d'un narrador molt hàbil.

Mirall trencat té com a temes centrals el fracàs de l'amor, el destructor pas del temps i l'aniquiació d'un món, el de la Barcelona catalana destruïda per la guerra civil.

"L'endemà, abans de sortir de l'hotel amb la maleta, encarregà que cada dia fessin portar flors a la Teresa. "Violetes; fins que n'hi hagi". Seria con si l'idil·li de Viena tornés a començar. Però més de peus a terra. Deixà una capsa plena de targetes. A totes hi havia escrit: "Devotament"."

Altres títols

- Aloma (1938)
- La Plaça del Diamant (1962)
- El carrer de les camèlies (1966)
- Jardí vora el mar (1967)
- La meva Cristina i altres contes (1967)
- Mirall trencat (1974)
- Semblava de seda i altres contes (1978)
- Viatges i flors (1980)
- Quanta, quanta guerra (1980)
- La mort i la primavera (1986 pòstum)

